

Et mulles? Mulla't per aturar la violència de gènere

Regidoria de Feminisme

Més de 1.000 persones converteixen el Passadís de les Arts en una pluja de núvols, pardals i gotes de colors per detindre la violència masclista

En aquesta edició

RECURSOS PER A LES VÍCTIMES DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE EN CASTELLÓ

SERVEI D'IGUALTAT D'OPORTUNITATS

DE L'EXCM. AJUNTAMENT DE CASTELLÓ DE LA PLANA

964 251 979 / 964 355 322

PASSEIG RIBALTA, 21, ENTL. A

Prevenició de violència de gènere,

igualdad@castello.es

Educació en Igualtat.

Participació comunitària en Igualtat

www.castello.es

Atenció psicològica, jurídica i social.

Horari: de dilluns a divendres de 9 a 14 h.

Vesprades: dimarts i dijous de 15 a 17 h. EXCEPTE ESTIU

CENTRE DONA 24 HORES

(GENERALITAT VALENCIANA)

900 580 888

C/ MAJOR, 2, 5é

Atenció psicossocial i jurídica a dones víctimes de maltractaments.

Horari: 24 h.

www.gva.es

OFICINA D'ATENCIÓ A LES VÍCTIMES DEL DELICTE

964 621 687

CIUTAT DE LA JUSTÍCIA

BULEVARD BLASCO IBÁÑEZ, S/N, PLANTA BAIXA

Atenció i protecció a víctimes del delictes, redacció de denúncies, informació, acompanyament.

Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 14 h.

avd_cas@gva.es - www.gva.es

TELÈFON D'EMERGÈNCIA DEL

MINISTERI DE SANITAT, POLÍTICA SOCIAL I IGUALTAT

016

TELÈFON D'EMERGÈNCIA

112

POLICIA NACIONAL:

UNITAT DE FAMÍLIA I DONA

964 469 500 / 091

COMISSARIA PROVINCIAL DE CASTELLÓ

C/ RIU SELLA, 5

www.policianacional.com

Atenció a víctimes, presentació de denúncies...

Horari: 24 h. - SAF: de dilluns a divendres, de 9 a 21 h.

POLICIA LOCAL,

UNITAT DE VIOLÈNCIA DOMÈSTICA, UVIDO

092 / 964 354 000

CENTRAL DE POLICIA LOCAL DE CASTELLÓ

QUADRA TERCERA, PARTIDA BOVALAR

Urgències: Horari: 24 h.

SERVEIS SOCIALS: DE DILLUNS A DIVENDRES DE 9 A 14 H.

CENTRALS	COLÓN, 38-A	964 355 100
NORD	HISTORIADOR ESCOLANO, 28 PLANTA BAIXA	964 247 600
OEST	POLIFUNCIONAL URBAN, QUADRA LA SALERA, S/N	964 251 689
GRAU	FORADÀ, 8	964 281 368
EST	MARQUÉS DE LA ENSENADA, 10	964 224 005
SUD	CANTÓ DE CASTÀLIA, 21	964 244 584

La ciutat de Castelló es "mulla" per aturar la violència masclista

Pàg. 3-5

Castelló edita una guia per a víctimes de violència masclista

Pàg. 11

Docents es formen en coeducació per incorporar una nova mirada a les aules

Pàg. 15

Carmen Ruiz Repullo: "Els avanços feministes estan provocant reacció per part del patriarcat"

Pàg. 20

Adreça: Passeig Ribalta, 21, entl. A

Tel. 964 25 19 79

igualdad@castello.es

Realització: Servei d'Igualtat

Promou i Coordina: Regidoria de Feminisme

La ciutat de Castelló es “mulla” per aturar la violència masclista

Mulla't per a aturar la violència masclista. Aquest és el lema del projecte de prevenió comunitària contra la violència de gènere que organitza el Servei d'Igualtat entre Dones i Homes de l'Ajuntament de Castelló any rere any per commemorar el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència de Gènere

Així, el passat 22 de novembre de 2019, des de les 10 del matí i durant tota la jornada es va construir a través de la implicació de la ciutadania i més de 30 entitats de la ciutat, una intervenció artística i es van desenvolupar diversos tallers i activitats al Passadís de les Arts del Parc Ribalta amb l'objectiu d'aconseguir la participació i implicació de diferents persones i col·lectius per denunciar les múltiples formes de violència que sofreixen les dones i xiquetes de tot el món només pel fet de ser dones.

Mulla't és una instal·lació artística que convida a la reflexió a la vegada que una acció divulgativa sobre aquesta violència que resta drets a la meitat de la població, un problema de totes i tots, d'aquelles persones que ho pateixen i d'aquelles que ho presencien.

En aquesta edició, celebrada el 22 de novembre, van ser més de 30 entitats i col·lectius i al voltant de 1.500 persones les que es van reunir al Parc Ribalta per

participar d'aquesta activitat i “mullar-se” per aturar les violències masclistes.

Les diferents entitats, associacions educatives, de dones, veïnals i de jubilats que van participar de forma voluntària es van encarregar d'elaborar amb materials com el feltre, el fil, el tul i la cartolina, diversos elements que simulen la pluja per mullar-se per aquest greu problema de vulneració dels Drets Humans.

A més a més, de la participació en la jornada del 22 de novembre, totes les associacions han participat en tallers contra la violència de gènere elaborats pel personal tècnic del Servei d'Igualtat, on a més de formar-se han aprofitat per elaborar els materials amb que han construït la intervenció artística al Passadís de les Arts

***“Mulla’t, aturem la violència
masclista”***

***“Núvols, pardals i gotes de
colors contra la vulneració
dels Drets Humans de les
dones”***

“Més de 30 entitats es mullen contra la violència masclista”

El III Pla d'Igualtat, un document viu amb metodologia participativa

Un pla municipal d'igualtat és un document viu per definició i com a tal, no pot ser concebut en un despatx, sinó que ha d'elaborar-se a través d'una metodologia participativa que invite a participar a la ciutadania, perquè és l'única forma que es fa el document.

El procés d'elaboració del III Pla Municipal d'Igualtat es va iniciar al maig de 2018, amb la presentació de l'esquema d'elaboració del document, a l'equip de Govern de l'Ajuntament de Castelló, que es va constituir com a "Grup Impulsor" del document.

Per a l'elaboració del III Pla d'Igualtat s'articulen dos eixos simètrics:

El primer correspon a la Ciutadania: "Comissió Assessora", "Barris Igualitaris" i "Castelló Igualitari". Es va impulsar tot un procés participatiu, per afavorir els debats i generar espais de reflexió i consulta amb diferents organitzacions de la ciutat.

Amb aquest procés es persegueix teixir compromisos, aliances, complicitats i col·laboracions, estratègiques o operatives entre la societat civil i els departaments de l'Ajuntament que han participat en aquest procés.

El segon eix correspon a l'Administració Local: "Comissions Tècniques" organitzades en grups de treball municipals.

Per tant, la participació activa de la ciutadania s'estructura en tres grups:

1.- **Comissió Assessora:** entitats de diferent naturalesa (veïnals, dones, diversitat funcional, sindicats, joventut, universitat...): Associació de Persones Búlgares, UGT, CCOO, CEIP El Pinar, CEIP Lluís Revest, CEIP Joan Ripollés, CEIP San Agustín, CEIP Elcano, Creu Roja, Projecte Junes, Institut Feminista de l'UJI, Fundació Isonomia, Conselleria de Sanitat, Liceu de Dones, Associació de Dones 8 de Març, Associació de Treballadores de la Llar, Plataforma Vaga 8 de Març, Castelló LGTBI, Consell Estudiantat UJI, Consell Municipal d'Igualtat i els grups polítics amb representació municipal.

2.- **Barris Igualitaris:** és dinamitzen quatre sessions en diferents barris de Castelló (Primer Molí, la Aduana, El Grau, Raval Universitari) amb l'objectiu de traslladar a la ciutadania què és i per a què servix un Pla d'Igualtat amb l'objecte d'arreglar propostes per al PIO, a títol individual com a ciutadà/na. Es va preguntar: "Què veig en el meu entorn que puga millorar-se per a fer el barri més inclusiu: a nivell cultural, espais públics, relacions entre veïns/es", etc.

3.- **Castelló Igualitari:** és tracta d'un grup d'associacions de dones i associacions que treballen per la igualtat que van rebre formació per a aprendre a mirar i observar la ciutat des de la perspectiva de gènere i que

en el marc d'eixa formació, van participar en l'elaboració del III Pla Municipal d'Igualtat, analitzant/concretant els propostes que emanen dels Barris Igualitaris, per mitjà d'una metodologia que va permetre evidenciar l'impacte de gènere: directe, indirecte o no identificat de cada proposta.

Totes les propostes de la ciutadania van ser traslladades als Grups de Treball Tècnic i segons la seua naturalesa, al personal tècnic municipal que va ser l'encarregat d'informar-les i valorar la seua idoneïtat. A més, s'elabora un breu informe per a donar resposta al col·lectiu o persona que havia aportat la mesura, tant si la mesura podia ser incorporada al Pla com si no corresponia per excedir la competència municipal, per falta de concreció, etc.

Finalment, la participació a través dels Comissions Tècniques s'organitzà de la manera següent:

Després de la instrucció política emesa pel "Grup Impulsor", es van constituir els Grups de Treball Tècnics per a començar a demanar aportacions, en els que participen professionals municipals pertanyents a 30 departaments municipals:

-Grup de Treball Canvi Institucional: conformat pels Negociats de Prevenció de Riscos Laborals, Sistemes Físics, Formació, Secretaria General, Plurilingüisme i Foment del Valencià, Comunicació, Igualtat i Secció de Gestió i Desenrotllament de Recursos Humans.

-Grup de Treball de Ciutat de Drets: conformat pels Negociats de Participació Ciutadana, Arxius i Biblioteques, Prevenció de Transtorns Addictius, Dinamització Comunitària, Cooperació Social, Gent Major, Cultura,

Igualtat i Patronat d'Esports.

-Grup de Treball de Barris Habitables: conformat pels Negociats de Mobilitat, Parcs i Jardins, Conservació, Igualtat i Secció d'Ordenació i Gestió Urbanística i Territorial.

-Grup de Treball d'Economia per a la Vida: conformat pels Negociats de Família i Infància, Inclusió Social, Atenció a la Dependència, Oficina de la Vivenda, Coordinació de Programes, Joventut, Agència de Desenvolupament Local i Igualtat.

-Grup de Treball de Castelló, Ciutat Educadora en Igualtat: conformat pels Negociats d'Educació i Igualtat.

-Grup de Treball de Violències Masclistes: conformat per Policia Local i Igualtat de Dones i Homes.

“Més de 20 col·lectius van conformar la Comissió Assessora”

“Un total de 30 departaments municipals integren la comissió tècnica”

“És necessari que molts homes i algunes dones netegen les teranyines que han col·locat sobre el concepte Feminisme”

Taller sobre noves masculinitats a l'alumnat de 1r de Batxillerat de l'IES Polítènic a càrrec del sociòleg i sexòleg Erick Pescador

El psicòleg i sexòleg ha impartit tallers sobre noves masculinitats a l'alumnat de Batxillerat dels IES Polítènic i Sos Baynat de Castelló, mitjançant una subvenció que ha concedit el Servei d'Igualtat a la Fundació Isonomia de l'UJI

Pregunta: En els últims temps han augmentat els articles i entrevistes sobre les masculinitats i la igualtat entre dones i homes. Penses que és una moda o cada vegada més homes s'estan preocupant per aconseguir una societat equitativa i no sexista?

Erick Pescador: Tant de bo no siga una moda. Per a mi és una forma de pensament i reflexió sobre allò quotidià, les nostres identitats i maneres de relació. Jo crec que és un avanç lògic del pensament, cada vegada més gent té clar que no podem habitar un món que anomenem democràtic si no som capaços de construir i sostenir la igualtat real. Acabar amb el sexisme, el masclisme i el patriarcat opressor és sense dubtes, una obligació moral i un dret lligat al de llibertat.

“El treball dels homes enfront de la igualtat és just l'altra meitat necessària i imprescindible per a continuar avançant”

P: En quins terrenys creus que el canvi està sent més concret i més real?

EP: La violència masclista més clara es detecta, es visibilitza i es critica. Cada vegada més homes són conscients del que no pot ser i valoren altres possibles masculinitats sense violència. Cada vegada més gent obre els ulls i detecta aquest masclisme que fins ara ha estat normalitzat.

P: On heu de realitzar els homes una revolució per a impulsar una veritable igualtat?

EP: Per a mi el treball dels homes davant la igualtat és just l'altra meitat necessària i imprescindible. El futur

és feminista o no serà. Es construeix en igualtat de drets i oportunitats de vida o ens estem equivocant. Però aquest canvi no serà real sense la necessària participació de cada vegada més homes. El seu lloc en el procés és construir l'altra meitat de l'espai de pau, en igualtat, des de l'aprenentatge i compartir les cures, des de l'acompanyament, des de les renúncies al poder i el privilegi que no ens correspon i sobretot des de la llibertat de triar altres maneres de ser home que siguin sostenibles i fàcils.

P: Deuen els homes confluïr amb les dones en el feminisme?

EP: Jo crec que és el camí correcte. Almenys per a mi. Però és necessari que molts homes i algunes dones netegen les teranyines que han col·locat sobre el concepte Feminisme, que és un moviment per la igualtat i la llibertat.

P: Com és possible convèncer que una pèrdua de privilegis és beneficiosa?

EP: Entenent que no són privilegis. No són si et quedes en els valors d'èxit i poder del patriarcat. En realitat els privilegis de la dominació són injustos i adquirits per naixement. Ningú per naixement hauria de ser posseïdor de cap poder sobre ningú. Ens han mentit. Ser poderosos perquè abusem del temps, i de la vida i les cures de les dones i fugim de fer la nostra part. És insostenible i moralment inconsistent.

P: Als homes els continua costant més renunciar a un lloc de responsabilitat per a cuidar dels seus fills i filles.

EP: Sense dubtes. Però és curiós que quan ho fem, t'adones del valor real de les coses, i els diners no són una prioritat si pots canviar-lo per temps per a jugar i somriure amb parella i les filles i fills. Jo no canviaria ni un minut del meu temps de jocs amb el meu fill per res.

P: És optimista respecte al repte que suposa per als homes assumir nous models de masculinitats?

EP: En realitat sí. De fet, si no ho fos, no podria treballar en això de les masculinitats des de la igualtat. Per a mi, és l'evolució lògica, trencar amb el model hegemònic de masculinitats i amb les violències masclistes i dissenyar una gran quantitat de maneres de ser homes des de la diversitat, respecte i llibertat. Jo ajudo a construir homes lliures.

P: Quin impacte has percebut respecte de la construcció de la masculinitat en l'adolescència? Com pot resultar més atractiva la proposta?

EP: La percepció que jo tinc és que el que conte xoca i genera reflexió, això és magnífic. Jo pregunto quin tipus d'homes volen ser i si volen construir igualtat o sostenir i representar la violència de les desigualtats. Finalment els pregunto que és el què no els agrada del model masculí de sempre, què els molesta del que els van contar que havien de ser com a homes o que havia d'agradar-los en un home. Crec que la proposta de revisar les masculinitats des de la igualtat és atractiva per a elles i per a ells perquè els dóna una eixida a moltes de les seves incomoditats.

Conectar per previndre la violència de gènere entre joves i adolescents

Quan entro a les aules per a treballar la prevenció de la violència de gènere amb joves i adolescents sempre porto una disfressa. No es tracta d'una capa de súper heroïna amb fils feministes, ni una vareta màgica amb la qual pugue apoderar les xiques, ni una pistola de juguina amb la qual intimidar als qui tenen comportaments i discursos masclistes.

Em disfresso del meu "jo" adolescent i això, a priori, no és gens interessant perquè el meu "jo" adolescent no vivia coses massa excitants, o això creia jo. Si a mi m'haguessen preguntat amb 16 anys "Quines coses passen al teu institut?" Jo hauria contestat "Al meu insti no passa res interessant". Aquesta és la mateixa resposta que ens dona la major part del nostre alumnat. "Ací no passa res d'això del que tu véns a parlar". També és el que ens diu el professorat quan no hi ha una formació i sensibilitat prèvia. No passa res a destacar que ha de ser revisable perquè naturalitzem el que ens resulta habitual. I les violències que s'exerceixen contra les xiques són normals, entenent per normal allò que no ens produeix rebuig, que no ens crida l'atenció perquè sempre ha estat ací. No percebem tan fàcilment que es tracta de violència veure en els banys dels centres educatius pintades de penis enormes i cossos de dones nues que estan sent penetrades per tots els forats dels seus cossos, com percebriem que sí que és violència si hi hagués una pintada d'un home negre amb un insult racista encapçalant-lo. No totes les violències tenen el mateix valor, perquè no totes les persones tenen el mateix valor, que ens és assignat, també, sobre la base del sexe i el gènere.

Aquesta disfressa m'ajuda a utilitzar el seu argot, des de "boig/boja, prima/o, follar, liar-se, punt i coma", fins a explicar-los que mola molt lligar dient "Vols uns macarrons amb tomàquet?" (frase que apareix en la sèrie més visionada actualment pel col·lectiu, Élite, de la plataforma Netflix i que ara utilitzen en el ritual de la conquesta). Faig al·lusió constant a les pellis que consumeixen (també el porno, perquè els nostres xics estan sent educats sexualment per la pornografia, que és hiperrealitat, que és violència cap a les dones, que no atén els afectes i al plaer equitatiu), a la música que ballen i escolten (no és el mateix ballar-la que escoltar-la perquè la música i els contextos en els quals l'escoltem la dotarà també de significats). A partir de connectar, això és d'haver estat empàtica amb el seu context real, amb el que senten, amb el que pensen,

amb com viuen l'experiència de les relacions entre els gèneres podem començar a dotar de continguts teòrics, rigorosos, que nomenen les diferents violències que les xiques, les xiquetes, les dones vivim pel fet de ser-ho. Podem parlar de tipologies, del cicle de la violència de gènere. Podem nomenar, perquè el que no es nomena no existeix, i quan nomenem deixem de naturalitzar. I llavors són capaçes d'identificar i identificar-se, des de les seves experiències i realitats.

La resposta és immediata quan utilitzem els mateixos codis sense rangs de poder

perquè ens permet reflexionar, escoltar-nos, parlar, proporcionar-nos informació (bidireccionalment). Podem saber què pensen, què senten i podem donar-los llavors la informació. Però sobretot, el que fem en els tallers és emocionant. Perquè fa molt, potser massa, que ningú els ha parlat a les xiques que la ràbia també és una emoció legítima que poden sentir. Que no sempre una està contenta, és complaent, és mediadora, és acurada, discreta, senzilla... Que l'abnegació ens porta a no posar límits i que si no els posem nosaltres uns altres els posaran per nosaltres. I als xics rares vegades els han contat que són vulnerables, que totes les persones ho som, que poden sentir por, per exemple, a perdre a la persona a la qual estimen però que han d'aprendre a canalitzar-ho i que la violència no és una forma òptima per a fer-ho, ni el control de la persona estimada, ni colpejar una paret i dir-li "Li pego a la paret per no pegar-te a tu" i esperar que a més t'ho agraisque l'altra part. Parlem de llibertat, que qui arriba lliurement s'anirà lliurement si així ho desitja. Els parlem d'amor saludable, que no és mesurable, en el qual les persones que ho experimenten tenen el mateix valor i la relació és ètica, és de cures. Perquè la violència de gènere és l'única violència que s'exerceix i s'assumeix en nom de l'amor i és la conseqüència directa de la socialització diferencial, des de la infància, sobre la base del gènere. El nostre alumnat té ganes d'aprendre i no podem fallar-los ara perquè són el present. Ens toca revisar-nos per a, de la mà, poder construir societats igualitàries.

Melisa Ruiz López
Especialista en gènere i polítiques d'igualtat

Tallers de Coeducació a Primària.

Eduquem en igualtat?

La coeducació és l'educació integral des dels principis de la igualtat, partint de l'assumpció de les diferències, suposa educar en el respecte, en igualtat de condicions, de tracte i d'oportunitats. Aprofundir en el coneixement dels conceptes és una tasca que ajuda l'alumnat a situar-se i a poder interpretar la realitat en la qual viu. Això vol dir que tingue la capacitat, en la seva quotidianitat, en el entorns on interactuen i es relacionen.

Els tallers sobre coeducació a primària que ALIA, com a Associació per a la Igualtat d'Oportunitats entre Dones i Homes, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Castelló, esta duent a terme a la ciutat de Castelló són una possibilitat de treballar per a la transformació social, des de l'educació per a la igualtat, amb l'alumnat. La nostra tasca pretén aconseguir, des de la intervenció educativa, que els nens i nenes de l'etapa de primària, en aquest cas, assoleixin un mètode per poder fer una interpretació de la seva realitat, amb una perspectiva de gènere, que els permet una mirada àmplia del món que els envolta. Aquests tallers de coeducació tenen com a objectiu: "Promoure la sensibilització en matèria d'igualtat amb els infants, a les escoles, per tal que l'alumnat pugue prendre consciència de les desigualtats existents, en qüestió de gènere a la societat, educant-los així per a la construcció d'identitats saludables amb valors d'equitat."

ALIA és una organització que té com a objectiu "aconseguir que la igualtat d'oportunitats sigue real i efectiva, contribuint així en el desenvolupament d'una societat més justa i millor per a tothom". Des d'ALIA realitzem un treball educatiu, de caràcter proactiu, per a la sensibilització i promoció de la igualtat. Entenem la formació com a element fonamental en totes les etapes i cicles de la vida, per això la nostra tasca és d'aplicació en diversos àmbits com poden ser les escoles en les diferents etapes i cicles formatius.

Treballar la coeducació en les aules és una eina per a canviar aquests

rols establerts que generen desigualtats. És una qüestió educativa i social anar deconstruint aquestes diferències per raó de gènere. Entenem que l'escola, com a agent de socialització, té una funció com a transmissora de valors, coneixements, actituds, aptituds i comportaments que permeten la interiorització d'un aprenentatge i d'una identitat del l'alumnat que desenvolupa la seva integració social.

La sensibilització i la implicació de tota la comunitat educativa permetrà que es generi un canvi social de futur. Tenir en compte la coeducació a l'escoles, com a eina per a la igualtat, possibilita la transformació social per la eradicació de la discriminació existent actualment a las nostres societats per raó de sexe o gènere. Tenir una visió de futur i dur a terme una tasca coeducativa i proactiva pot ser molt rellevant perquè la nostra societat pugui avançar en qüestió d'igualtat entre dones i homes. "Es temps de portar endavant els projectes de l'escola coeducativa; la realitat ens ho està exigint" (Subirats, 2010).

ALIA

(Associació per a la Igualtat d'Oportunitats entre Dones i Homes).
Rosalía Rioja Ramón.

Castelló edita una guia de recursos per a les víctimes de la violència de gènere: Què fer en cas de patir violència de gènere?

La Regidoria de Feminisme de l'Ajuntament de Castelló ha editat una Guia Municipal de Recursos per a les Víctimes de la Violència de Gènere amb els recursos que la ciutadania té a l'abast per fer front als casos de violència de gènere. "Què fer en cas de patir violència de gènere?" - és el títol que rep la guia - està dirigida a les víctimes de la violència masculista o bé a familiars o persones properes i recull tota la informació per contactar als diferents serveis que hi ha a la ciutat de Castelló per a atendre a aquestes dones. Així trobem el Servei d'Igualtat d'Oportunitats de l'Ajuntament de Castelló, el Centre Dona 24 Hores, l'Oficina d'Assistència a les Víctimes del Delicte (OVD), la Policia Local, la Unitat de la Família i la Dona de la Policia Nacional (UFAM) i el telèfon d'emergències 016.

A més a més, la guia també recull informació sobre algunes algunes situacions que ens han d'alertar sobre violència de gènere i com identificar-les, i també sobre què cal fer en cas d'identificar-se en la situació d'estar patint violència de gènere.

La guia és un recurs en format díptic i s'ha editat en 4 idiomes i s'ha repartir per tota la ciutat, 5.000 còpies en castellà, 5.000 més valencià, altres 2.500 exemplars en romanés i 2.500 en àrab.

S'han imprès també 500 cartells en valencià i 500 en castellà.

GUIA MUNICIPAL
RECURSOS PER A LES VÍCTIMES
DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

QUÈ CAL FER EN CAS DE PATIR VIOLÈNCIA DE GÈNERE?

T'IDENTIFIQUES AMB AQUESTES SITUACIONS?

LA TEUA PARELLA:

- Et controla els diners, el que fas, on vas i amb qui.
- T'impedeix veure familiars o amiguets, o s'enfada quan els veus.
- Es burla de tu, t'humilia o et fa sentir inferior.
- Et fa pensar que estàs boja.
- T'amenaça de llevar-te els teus fills/es si us separeu.
- Et pressiona per a tindre relacions sexuals, encara que tu no ho desitges.
- Et fa sentir culpable pel seu comportament violent.
- És gelós i possessiu.
- T'acusa de ser infidel i de coquetejar.
- No vol que treballis ni estudis.

SI T'IDENTIFIQUES AMB AQUESTES SITUACIONS, POTSER ESTARÀS SENT VÍCTIMA DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE. → **DEMANA AJUDA!**

No ocultes el problema perquè tendrà a créixer i a ser cada vegada més freqüent i més greu.

RECURSOS PER A LES VÍCTIMES DE VIOLÈNCIA DE GÈNERE A CASTELLÓ DE LA PLANA

- Servei d'Igualtat d'Oportunitats de l'Ajuntament de Castelló de la Plana
Telèfon: 964 251 979
- Centre Dona 24 Hores
Telèfon: 900 580 888
- Telèfon d'emergències: 112 / 016
Dones amb discapacitat auditiva i/o de la parla 016 a través de la plataforma SVisual (www.svisual.org)

Ajuntament de Castelló Igualtat www.castello.es

NO TE CALLES. Callar no garanteix una solució.

NO ESTÀS SOLA, però ningú t'ajudarà si no sap que tens un problema.

DEMANA AJUDA a les persones de més confiança: família, amiguets, veïnat, etc. Acudeix als recursos assistencials i serveis d'informació o a la policia.

Mentir amb la llengua

Pensar-nos i repensar-nos des d'una perspectiva feminista interseccional suposa obrir els marges des de les organitzacions i els qui treballem o participem en elles. Però no sols això, necessitem construir mons on capiguem totes les persones, des de paràmetres de justícia social i mediambiental.

En el món actual, neoliberal i amb cada vegada un major auge del feixisme i dels fonamentalismes, si no busquem espais de pensament, de reflexió de la tasca social, de replantejament de les nostres pràctiques, cada vegada se'ns farà més difícil diagnosticar sobre les causes estructurals de la desigualtat. A més d'això, sense la perspectiva de gènere, sense l'anàlisi que ens aporten els feminismes, el perill és aprofundir encara més en les desigualtats estructurals i conjunturals de les dones. La desigualtat de gènere travessa totes les desigualtats.

I no sols això, perquè la perspectiva feminista necessita ampliar-se a si mateixa de manera constant tant com a diagnòstic, com a acció, de tal manera que, inevitablement, serà necessari ampliar les seves estratègies amb altres eixos de poder i desigualtat, com el racisme, el classisme, el capacitisme, la LGTBIfòbia i així amb totes

les diversitats amb les quals ens caracteritzem els éssers humans, malgrat el nostre pensament estret que tendeix a normativitzar i simplificar la realitat: però res és neutre, i com bé sabem, molt menys el gènere.

Necessitem organitzacions i institucions que aposten per les diversitats, que aposten per posar la vida en el centre, la vida en sentit ampli, la de totes les persones i també la del planeta on vivim. I això implica necessàriament, replantejar, parar, i pensar quines són les nostres pràctiques socials, com ens organitzem, com usem el llenguatge, com volem ser i estar per a aconseguir aquest món que volem.

I això és fonamental en els temps actuals de mentides, de reculada de llibertats, d'amenaques, de pensament únic, que siguem capaços d'escoltar-nos i revelar les mentides, tenir eines per a analitzar la nostra acció amb perspectiva de gènere, per a poder revertir les bretxes entre homes i dones, així com altres bretxes que les organitzacions tant s'esforcen per eliminar.

Ana Isabel Fornés Constan
Experta en gènere

MENTIR CON LA LENGUA. SECRETOS: relatos de mucha gente pequeña. Gustavo Duch (2018).

Más o menos, por lo que supe, supe que sucedió así.

La maestra de lengua castellana, al iniciar clases en el instituto entregó dos textos bien cortos a su alumnado. El texto A, a una mitad, el texto B a la otra y les pidió que aunque fueran un par de garabatos dibujaran lo que el texto quería decir.

El texto A decía: Al frente todos ellos, timón en mano, levantó la voz diciendo: - Rápido, todo a babor, allí hay un banco de atunes.

Y los catorce dibujos fueron parecidos, unos hombres en postura de pesca sobre un barco acosando con arpones a varios atunes.

El texto B decía: Al frente de aquellos hombres y mujeres, timón en mano, levantó la voz diciendo: - Rápido, todo a babor, allí hay un banco de atunes.

Todos los dibujos, todos, incorporaron en esa tripulación imaginaria varios personajes que evidentemente eran mujeres, -Y por qué no, era mujer quien capitaneaba el barco.

Y la profesora pudo empezar su clase explicando que el lenguaje no es neutro, y que habrá que transgredirlo para que no muera en su propia obcecación.

Pero no podía dejar de darle vueltas al dibujo de Amaia y al finalizar la clase, en privado, le preguntó: - La chica que comanda el barco y sus amigos, no parece una tripulación de pesca ¿por qué?

- Quedan pocos atunes. Son una expedición que solo los cuenta. ¿El texto decía que eran pescadores? ¿Que había que matar atunes?

La bicicleta verda

A *La mujer que leía demasiado*, Bahiyyih Nakhjavani rescata la poetessa iraniana Tahirih, qui desafia el masclisme islamista en el segle XIX i passà a la història per ser la primera dona que es va traure el vel davant homes en públic exclamant així la dignitat femenina. En 2007, Caramel, de Nadine Labakiens va retratar, a través de tres esteticistes, les dones del Líban. Fa dècades que les dones de l'anomenat món islàmic van eixir de l'harem en què l'imaginari occidental les havia reclòs. Però és una realitat que s'ha de matisar. De fet, d'una banda, trobem una innegable desigualtat de gènere que caracteritza de forma general el conjunt de les societats musulmanes. D'altra, la imatge popular de les dones oprimides víctimes de l'islam xoca amb la consciència complexa que elles tenen del contrast entre el que els és propi i el que els és alié i les decisions que prenen. La ficció d'aquests països ha produït una infinitat d'obres en què les escriptores donen compte d'aquesta experiència. Per damunt de l'evolució cronològica, destaca la sobreposició de plantejaments. Els fulletons i els best sellers sensacionalistes són massa habituals, però obrin al mateix temps el camí comercial a altres obres més sofisticades. La insatisfacció vital, la rebellia social o la desil·lusió política marquen bona part de la creació més actual de algerianes o egípcies entre d'altres, perquè per damunt de barreres nacionals, lingüístiques o religioses, la seua geografia compartida és la de la pobresa, l'autoritarisme i, ben sovint, l'exili. En aquesta línia es mou la libanesa Joumana Haddad, que ha fet de la provocació al voltant de la sexualitat la raó de ser de la seua escriptura.

Amb tot, moltes autores insistixen a rebaixar la importància de les qüestions de gènere. Confien, a més, en la universalitat dels seus referents literaris, i contraposen el seu coneixement sense traumes de la literatura occidental a la fascinació o la por amb què s'acostaven a ella les generacions anteriors. Així ho manifesten, entre altres, l'egípcia Miral al Tahawi o la iraniana Azar

Nafsi, autora del molt conegut *Leer Lolita* en Teherán.

A *Yo maté a Sherezade. Confesiones de una mujer árabe furiosa* (2011), Haddad veu les coses des de l'òptica d'una dinàmica domèstica, de funcionament intern de les societats àrabs, on el major repte és l'emancipació de la dona. Sovint es redueix la dona àrab a un paper de submissió i de manca de protagonisme, però existeix una llarga tradició reivindicativa (en el temps, no més curta que l'espanyola, per exemple) que, tot i ser fràgil, no deixa d'estar-hi. De fet, la creació de la revista, *Jasad*, el 2008, per part de Haddad, fou prou sonada, així com la bitàcola de la fotògrafa egípcia Aliaa Elmahdy, qui proposava una gihad en topless. A *Yo maté a Sherezade* aquesta autora crítica per igual la submissió patriarcal i el paternalisme occidental (també el feminista), i declara que una dona àrab distinta existeix, ni dòcil ni casada, ni occidental per obligació. I aquesta dona és... la mateixa Haddad, qui té tot el seu dret a cridar i existir i reclamar-se única i sobirana, i a pensar que així ajuda a la millora de la condició de la dona àrab. ¿I si no és veritat? Igualment, té dret. ¿I si està equivocada? Doncs no passa res, exerceix la seua llibertat i així encerta. La sentència, d'ací cent anys.

Un fet que sorprengué molta gent durant les revoltes a Tunis i Egipte el 2010 fou la presència en l'avantguarda del combat democràtic de nombroses dones. Haddad escrivia: «Aunque soy lo que se dice una mujer árabe, yo, y muchas mujeres igual que yo, vestimos como nos da la gana, vamos a donde nos place y decimos lo que queremos. Aunque soy lo que se dice una mujer árabe, yo, y muchas mujeres igual que yo, no llevamos velo, no estamos domeñadas, no somos analfabetas, no estamos oprimidas y, desde luego, no somos sumisas». Potser hui no lapiden una dona en un país àrab. Però cada dia, en un país àrab, hi ha una dona almenys que no pot anar a treballar perquè no li deixen conduir. I és el dia a dia el que s'ha de començar a canviar. Allí i ací.

"Negociat de Plurilingüisme i Foment del Valencià"

Més de 1.200 xiquetes i xiquets participen en activitats de commemoració del Dia Internacional de les Xiquetes

El passat dia 11 d'octubre la Regidoria de Feminisme va organitzar una activitat per als centres escolars de la ciutat amb l'objectiu de participar en la campanya impulsada per l'ONU del Dia Internacional de les Xiquetes.

Des de l'any 2011, l'Assemblea General de les Nacions Unides va declarar el dia 11 d'octubre com a Dia Internacional de la Xiqueta, amb l'objectiu de reconèixer els drets de les xiquetes i els problemes excepcionals que confronten en tot el món.

I és que, al voltant de mil cent milions de xiquetes formen part d'una gran i vibrant generació mundial preparada per a assumir el futur. Com observa ONU Dones, l'agència de l'ONU encarregada de promoure la igualtat de gènere, les xiquetes van a l'escola, ajuden a casa, treballen en fàbriques, fan amigues i amics, tenen cura dels seus familiars majors i menors i es preparen per a assumir les responsabilitats de la vida adulta. Les xiquetes exerceixen diversos papers en la llar, la societat i l'economia. Per tant, el seu progrés no sols és bo per a elles; també ho és per a les seues families, les seues comunitats, les nacions i el món. Les xiquetes sempre han canviat el món, i esta generació pot fer-ho encara millor.

No obstant això, la major part d'elles estan en desavantatge i pateixen discriminació de gènere. Per posar alguns exemples, només dos terços dels països en desenvolupament han aconseguit l'equitat de gènere

en l'educació primera, moltes xiquetes pateixen encara pràctiques horribles com l'ablació, altres són obligades a casar-se prematurament o amb algú que no és de la seua elecció, o es veuen discriminades en favor d'un fill baró.

En eixe context, s'emmarca la meta fixada en l'Objectiu número 5 de l'Agenda pel Desenvolupament Sostenible que busca «aconseguir la igualtat entre els gèneres i empoderar a totes les dones i les xiquetes».

Per tot això, l'Ajuntament de Castelló va proposar una activitat de sensibilització dirigida a alumnat de Primària, per a commemorar el Dia Internacional de les Xiquetes.

Durant 6 dies, 1.220 xiquets i xiquetes de 8 escoles de la ciutat, van participar en la visualització de les pel·lícules "La bicicleta verde" i "La revolta dels contes" al Teatre Raval, per després analitzar i treballar el seu contingut a través d'un dossier. Una activitat que es realitza amb l'objectiu de sensibilitzar en igualtat d'oportunitats de xiquets i xiquetes.

“Al voltant de mil cent milions de xiquetes formen part d'una gran i vibrant generació que assumirà el futur”

Castelló forma a docents en coeducació per incorporar una nova mirada a les aules

Imatge d'un pati coeducatiu

La Regidoria de Feminisme de l'Ajuntament de Castelló forma a docents en coeducació i ofereix eines per incorporar una nova mirada a l'aula amb una Jornada sobre Coeducació amb les intervencions de les expertes Carmen Ruiz Repullo i Rosa Sanchis Caudet.

El passat 29 de novembre es van reunir docents de la ciutat de Castelló, tant de Primària com de Secundària, al Museu de Belles Arts de Castelló per atendre les ponències sobre la violència de gènere i l'educació afectiusexual en els i les adolescents.

Carmen Ruiz Repullo és sociòloga i realitza tallers als instituts sobre la violència masclista amb adolescents i assessora a professorat i institucions educatives. Ruiz Repullo va parlar sobre l'escala cíclica de la violència de gènere en adolescents, sobre com incorporar la igualtat i sobre la coeducació com un eix transversal per acabar amb aquest gran problema social i va aportar dades sobre xiques menors amb ordres de protecció i xics menors condemnats per violència de gènere. Va explicar algunes conclusions sobre el seu estudi qualitatiu de les causes de la violència de gènere i va analitzar els mites de l'amor romàntic.

Per la seua part Rosa Sanchis Caudet, professora de valencià a l'IES Isabel de Villena de València des de fa més de 20 anys, imparteix cursos sobre educació afectiusexual i cursos de formació per al professorat. També és autora de diversos llibres dirigits al públic adolescent.

En la jornada va aportar la visió de l'educació afectiusexual en l'aula i va explicar com portar-la a la

pràctica i alguns mètodes per integrar aquest tipus de d'educació en qualsevol classe.

L'objectiu de la jornada va ser oferir formació en coeducació fonamentalment a mestres, professors i professores perquè obtinguen eines per incorporar la perspectiva de gènere al seu treball en les aules.

29 DE NOVEMBRE
MUSEU DE BELLES ARTS
17.30 HORES

JORNADA COEDUCACIÓ

CARMEN RUIZ REPULLO
Experta en violència de gènere en adolescents

ROSA SANCHIS CAUDET
Experta en educació afectiu sexual

Organitza:
Regidoria de Feminisme

Ajuntament de Castelló

Les dones castellonenques que practiquen esport a l'aire lliure ho fan en grup

Previ al el procés d'elaboració III Pla d'Igualtat de la Ciutat de Castelló es va realitzar un estudi sociològic on s'han analitzat i diagnosticat diversos temes com el treball, la cura o la salut i les seues diferències entre homes i dones a la ciutat de Castelló.

Els sociòlegs David Gil Solsona i David González Naya han sigut els sociòlegs encarregats de dur a terme aquests diagnòstics que certifiquen que dones i homes no només es diferencien a la seua posició front al treball i la cura, sinó que les diferències que existeixen entre ambdós sexes travessen tots els àmbits de la societat, i també estan presents, evidentment, a l'àmbit de la salut: dones i homes es posen malalts de forma distinta, per distints motius, estan exposats a distints factors de risc, i els seus problemes específics reben distinta atenció per part dels sistemes sanitaris.

Segons l'esmentat estudi és especialment cert a la nostra ciutat que les dones viuen més que els homes, un fet que pot deure's a factors molt distints, un dels quals podria ser, per exemple, la major exposició dels homes a riscos sanitaris de tipus laborals propis d'una ciutat que és el cor d'un important districte industrial amb una llarga trajectòria, com És el taulell.

Pel que fa a l'ús del sistema sanitari dels castellonencs i les castellonenques ens n'adonem a través de l'estudi que les dones i els homes empren de forma distinta aquests serveis i la relació amb el sistema de salut d'uns i altres és distinta. Les dones, acudeixen en major mesura als centres sanitaris, hospitals, etc com a acompanyants de la persona que necessita els serveis de professionals.

En aquesta dada extreta de l'estudi sociològic

podem veure reflexat el fet de que les que s'encarreguen de la cura dels familiars malalts encara són majoritàriament les dones. Elles són les responsables de la tasca d'acompanyament dels malalts a la nostra ciutat. Segons les dades, de 147 pacients observats a les sales d'espera quasi un 68% tenien al menys una dona com a acompanyant.

Pel que fa a les addiccions, son els homes els que es troben més sovint exposats a riscos per la salut derivats del consum d'alcohol, tabac i drogues il·legals. Però aquests problemes per abús de drogues han augmentat als darrers anys especialment entre les xiques d'entre 20 i 24 anys.

Pel que fa a l'activitat física, essencial per a la salut, les dones practiquen molt menys esport a l'aire lliure a la ciutat de Castelló que els homes, l'esport que més practiquen és eixir a caminar, front a una major afició dels homes a córrer o anar en bicicleta. A més a més, una dada destacada és que les dones que practiquen esport a l'aire lliure, molt més freqüentment que els homes, ho fan acompanyades, en grup.

I finalment, l'estudi suggereix la falta d'educació sexual, de forma transversal en quant a continguts. I és que els adolescents expressen cada vegada més, la seua sexualitat d'una forma massa individualista i hedonista.

Repensant les dades que ens mostra l'estudi... per què les dones castellonenques no fan esport a l'aire lliure individualment? Es senten segures les dones a la ciutat? Estem educant els xiquets i xiquetes de forma igualitària o cal repensar l'educació en termes de coeducació i educació afectiva i sexual? Per què continuen sent la majoria de dones les responsables de la tasca d'acompanyament dels malalts?

Analitzem les dades i repensem, queda molt per fer.

Coneixem a l'Associació de Dones 8 de Març

PREGUNTA: Qui són les "Dones 8 de març"?

LUCIA MEMBRADO: Som una associació que contribuïm a la igualtat i apoderament de les dones, a l'eliminació de la violència de gènere i a la lluita contra les desigualtats generades pel patriarcat i el masclisme a través d'organitzar i participar en activitats, xarrades, tallers i conferències que vagen en aquesta direcció.

Estem ubicades al Grup Perpetuo Socorro i l'any que ve complirem el nostre 28 aniversari. En aquest moment comptem amb 115 sòcies

P: Quan i per què es crea aquesta associació?

LM: L'associació va ser creada l'any 1992 per un grup de dones del grup Perpetuo Socorro animades pels Serveis Socials. Van començar amb 60 sòcies cobrant una quota de 1.500 pessetes.

P: Quins són els vostres objectius?

LM: Tenim diversos objectius però principalment destaquem promoure la participació de les dones en activitats que fomenten la igualtat i el seu apoderament, organitzar xarrades, conferències, tallers, fomentar la comunicació i convivència i sobretot participar activament en el teixit social del barri per a dinamitzar el territori i consolidar una xarxa d'aliances entre altres associacions.

P: Què és per a tu l'associació de dones "8 de Març"?

LM: Es tracta d'una de les associacions de dones pioneres en Castelló junt amb Aula Debate del Grau. Em vaig quedar impressionada quan vaig saber que un grup de dones allà al 92 es juntaren per fer una associació en un barri als afores del centre que anava més enllà d'un grup de mestresses que a més a més, tenien uns objectius molt clars de cara a la lluita en favor de les dones. Des que la vaig conèixer fa 6 anys vaig voler fer-me sòcia i entrar en la junta per a intentar treballar per eliminar qualsevol tipus de discriminació i violència contra les dones.

A més, es tracta d'una associació molt dinàmica que organitza moltíssimes activitats i les dones acullen molt bé les noves sòcies.

P: Conta'ns sobre algunes de les activitats que organitzeu o esdeveniments en els quals participeu.

LM: De forma setmanal comptem amb els tallers de ioga, punt i ball on més de 40 dones acudeixen de forma regular al nostre local del grup Perpetuo Socorro.

A banda, organitzem de forma mensual un taller de cuina (on cada mes és una de les sòcies la que dirigeix l'activitat) i ja de forma puntual altres tallers com poden ser de sexualitat, prevenció de la violència de gènere, informàtica, mindfulness, cinefòrum, etc. Totes aquestes activitats són gratuïtes tant per a sòcies com no sòcies.

Anualment fem el dinar de sòcies, un viatge a alguna població de la província (este any hem estat a Fanzara), organitzem l'acte de l'encesa de ciris en memòria de les dones assassinades i acudim a les manifestacions del 8 març, del 25 de novembre, les curses de la dona, contra el càncer, etc.

També col·laborem en les activitats de 'Desenvolupament Comunitari' junt amb els Barris del Sud de Castelló: San Bernardo, Grupo Lourdes, Roquetes, Grup Perpetuo Socorro, etc. I des de fa any i mig formem part de l'organització de la 'Xarxa pels Bons Tractes, al costat de altres associacions feministes com Reinventadas, Liceu de Dones i Adona't i amb la col·laboració del Servei d'Igualtat d'Oportunitats de l'Ajuntament de Castelló i altres associacions. La Xarxa pels Bons Tractes és una plataforma que organitza una sèrie d'activitats per sumar energies en la lluita contra les violències masclistes i de gènere.

P: A quin nivell penses que està la ciutadania de Castelló en la lluita per la igualtat real entre dones i homes?

LM: Està clar que hem avançat en matèria d'igualtat si ens comparem en el Castelló de fa dècades, sobretot en una igualtat formal i en legislació. Però seguim lluny d'aconseguir una igualtat real entre dones i homes

(desigualtat laboral, diferències en la corresponsabilitat, etc.) i el que és pitjor, en violència de gènere estem veent unes xifres alarmants de dones assassinades que lluny de disminuir no paren de créixer.

No obstant això, la societat està canviant i amb les noves mobilitzacions feministes pareix que la ciutadania està més sensibilitzada i cada vegada es parla en més naturalitat del feminisme, però encara queda molt per fer.

P: Creus que les dones estem conscienciades en què hem de continuar lluitant per aconseguir-la?

LM: Com deia abans, tenim més consciència del que és el feminisme i la lluita per la igualtat. Des de fa alguns anys ja eixim al carrer amb actes multitudinaris de visibilització com pot ser el 8M o actes de denúncia enfront de casos com el de La Manada que han despertat consciència i ens han fet entendre la violència de gènere com un problema social. Està clar que el problema no ha sigut eliminat, però hi ha més consciència que fa dècades i per tant, tota la ciutadania, dones i homes també hem de continuar lluitant per aconseguir-la.

Mor la investigadora científica Margarita Salas als 80 anys

La investigadora Margarita Salas, una de les principals referents de la ciència espanyola aquestes últimes dècades, va morir el passat 7 de novembre als 80 anys.

Salas, que va treballar amb el premi Nobel de medicina Severo Ochoa a la Universitat de Nova York, s'ha centrat en investigacions en el camp de la bioquímica i de la biologia molecular. Era membre de la Reial Acadèmia de Ciències Exactes, Físiques i Naturals, i de la Real Academia de la Lengua Española, a més de ser marquesa de Canero, un títol nobiliari hereditari que se li va concedir per la dedicació a la recerca científica. La seva feina, silenciada, s'ha reivindicat des del moviment feminista.

Per a aconseguir una pau duradora, necessitem de les veus i del lideratge de les dones

Quan diverses dones participen de les negociacions de pau, la qualitat i durabilitat dels acords de pau augmenten, i quan les dones signen els acords de pau, aquests tenen més possibilitats de ser implementats.

Les dones són sovint les primeres persones a advertir l'augment de les tensions que poden desencadenar la violència. Així mateix, són les primeres a actuar en les etapes posteriors a un conflicte, a més d'assumir el gruix de les tasques de cura de les famílies i d'involucrar-se amb la reconstrucció de les economies devastades.

No obstant això, les dones continuen quedant exclòs dels processos polítics i de pau a tot el món com a conseqüència de lleis discriminatòries, estereotips socials i obstacles institucionals. Fins i tot en els casos en què la seva participació és fonamental per a negociar i mantenir la pau, rares vegades es visibilitza la seva aportació.

Un joc didàctic-matemàtic dona visibilitat al treball de les mestres valencianes

El professor del Grup de Didàctica de la Imatge i el Patrimoni (DIMPA) de la Universitat Jaume I de Castelló, Enric Ramiro, ha creat un joc didàctic matemàtic sobre les mestres valencianes. El seu objectiu principal ha sigut visibilitzar el treball d'aquestes docents preocupades per les lletres i les ciències (per això el seu nom «Mestres com tu, mestres per la ciència»), contribuir a la igualtat de gènere que no sempre ha estat present en la història i reivindicar la recerca i la formació global de ciències i lletres per part dels mestres d'infantil i primària. El material ha estat editat per l'Ajuntament de Castelló de la Plana des de la Regidoria d'Educació.

Les europees guanyen un 16 % menys que els europeus

Les diferències entre homes i dones a nivell social i econòmic continuen sent notables dins de la Unió Europea. Aquesta desigualtat en funció del gènere es manifesta en gairebé tots els aspectes de la vida de la població: en el mercat laboral, en l'educació, en els seus hàbits de consum, oci o nutrició. Tots presenten rellevants variacions -i també similituds- en funció de si els protagonistes són homes o dones, segons recull l'estudi La vida dels homes i dones a Europa, un retrat estadístic dut a terme per Eurostat en col·laboració amb els diferents Instituts Nacionals d'Estadística de la regió.

Tres anuncios a las afueras

Lloc: Teatre Raval
Data: 29 de gener de 2020
Hora: 18:30h · Entrada gratuïta

Sinopsi: Mildred Hayes, una dona de 50 anys la filla adolescent de la qual ha estat violada i assassinada, decideix iniciar pel seu compte una guerra contra la policia del seu poble, Ebbing, en considerar que no fan prou per a resoldre el cas i que es fage justícia. El seu primer pas serà contractar unes tanques publicitàries denunciant la situació i assenyalant al cap de policia, William Willoughby, com a responsable principal de la passivitat policial.

Las invisibles

Lloc: Teatre Raval
Data: 26 de febrer de 2020
Hora: 18:30h · Entrada gratuïta

Sinopsi: Arran d'una decisió de l'ajuntament, el centre d'acolliment per a dones sense domicili fix tancarà. A les treballadores socials del centre sols els queden tres mesos per a rehabilitar a aquestes dones. A partir d'ara, tot està permès: falsificacions, mentides...!

Mujeres del siglo XX

Lloc: Teatre Raval
Data: 25 de març de 2020
Hora: 18:30h · Entrada gratuïta

A finals dels anys 70, tres dones exploren l'amor i la llibertat a Califòrnia al mateix temps que un adolescent experimenta el pas a la maduresa envoltat per aquestes dones, la seva mare i dues amigues, que li marcaran per sempre. L'any és 1979. En Santa Bàrbara, Dorothea Fields és una enèrgica dona soltera, la major preocupació de la qual és l'educació del seu fill de 15 anys, Jamie, en una època de rebel·lió i ple canvi cultural. Davant la impossibilitat de controlar al seu fill, Dorothea sol·licita l'ajuda de dues joves dones: Abbie, una artista de punk d'esperit lliure que viu com a convidada a la casa dels Fields i Julie, la intel·ligent i provocadora veïna.

El orden divino

Lloc: Teatre Raval
Data: 29 d'abril de 2020
Hora: 18:30h · Entrada gratuïta

Sinopsi: En 1971, les dones encara no podien votar a Suïssa. Nora és una jove mestressa i mare de dos fills que viu en un petit i pintoresc poble on les notícies de les protestes pels drets civils, la revolució sexual i els moviments contraculturals a penes són un tema de discussió. Nora és una persona tranquil·la que compta amb la simpatia de tots. Però quan el seu marit li prohibeix acceptar un treball a temps parcial, la frustració la porta a començar a lluitar públicament pel sufragi femení. La seva nova fama comporta amenaces i la possible fi del seu matrimoni, però ella es nega a fer marxa enrere, i conving a les dones del poble per a anar a la vaga mentre descobreix aspectes sobre el seu propi alliberament. Les tranquil·les vides dels seus veïns es veuran afectades per complet.

Carmen y Lola

Lloc: Teatre Raval
Data: 27 de maig de 2020
Hora: 18:30h · Entrada gratuïta

Sinopsi: Carmen és una adolescent gitana que viu en l'extraradi de Madrid. Com qualsevol altra gitana, està destinada a viure una vida que es repeteix generació rere generació: casar-se i criar a tants nens com sigui possible. Però un dia coneix a Lola, una gitana poc comú que somia amb anar a la universitat, dibuixa graffitis d'ocells i és diferent. Carmen desenvolupa ràpidament una complicitat amb Lola, i ambdues tractaran de portar cap endavant el seu romanç, malgrat els inconvenients i discriminacions socials a les quals han de veure's sotmeses per la seva família.

Gilda

Lloc: Teatre Raval
Data: 24 de juny de 2020
Hora: 18:30h · Entrada gratuïta

Sinopsi: Johnny Farrell, un aventurer que viu de fer trampes en el joc, recala a Buenos Aires. Allí ho treu d'un problema Ballin Mundson, el propietari d'un luxós casino, que acaba fent d'ell el seu home de confiança. Un dia, Mundson li presenta a la seva esposa Gilda. La seva sorpresa no té límits: va ser ella precisament qui ho va convertir en el que és: un ésser cínic i amargat.

També et recomanem un llibre...

"Sóc feminista i no ho sabia" d'Ariadna Oltra, periodista que arrel del naixement del seu segon fill, es replanteja el paper, els drets i les obligacions de les dones en la societat actual i escriu... "Si fa tres anys m'haguessen preguntat si era feminista, hauria dit: «No». Jo creia que el feminisme era una cosa passada, antiga, que ja no calia perquè s'havia aconseguit viure amb igualtat. I arrel de les situacions en les que m'he trobat al ser mare treballadora, ho he deixat de creure i aquesta revelació m'ha donat força i m'ha permès entendre la meua vida i el que m'envolta. Perquè sóc feminista i ho he estat sempre, i no ho sabia."

“Els avanços feministes estan provocant reacció per part del patriarcat”

Carmen Ruíz Repullo és sociòloga i realitza tallers als instituts sobre la violència masclista amb adolescents i assessora a professorat i institucions educatives. Va estar a Castelló per participar com a ponent en la Jornada de Coeducació que es va celebrar el passat mes de novembre.

PREGUNTA: Saben les joves el que és la violència masclista?

CARMEN RUÍZ REPULLO: En general, les joves saben el que és la violència masclista, però només una part, la més extrema, la més reconeixible. Si parlem de violència de gènere dins del marc de la parella, ja són conscients que el control, la violència sexual o la física, són indicadors de violència. No obstant això, quan comences a posar exemples quotidians que ocorren i que són violència masclista, no els perceben, no els reconeixen.

Igual ocorre amb la violència sexual, saben què és una agressió, però no incorporen que insistir, pressionar o fer xantatge també és una forma de violència sexual.

P: Hem involucrat respecte de la la igualtat?

CR: No sé si es pot parlar d'involució. Allò que sí que és cert, és que els avanços feministes estan provocant reacció per part del patriarcat. El canvi que hem experimentat amb fites com les del Tren de la Llibertat, el 7N contra les violències masclistes, el cas de “La Manada” o el Moviment Metoo, han estat fonamentals per a generar un gran avanç, especialment en les més joves que s'impregnen de feminisme a través de les xarxes socials.

P: Què és l'escala de la violència de gènere?

CR: L'escala de la violència de gènere és una simbologia que pretén mostrar el procés de la violència de gènere dins del marc de la parella en l'etapa adolescent i jove. Es tracta d'un esquema de domini i violència que comença amb esglaons molt subtils i acaba amb formes de violència contra les xiques més severa. Allò important és mostrar que el començament d'aquesta escala és en si mateix una forma de violència masclista, desemmascarar els mites romàntics i la gelosia com a mostra d'amor.

P: Quines mesures poden adoptar famílies i professorat per educar en igualtat?

CR: Educar en i per a la igualtat, especialment enfocant cap als xics. Hem treballat molt amb les xiques, s'estan apoderant i estem veient els resultats de tot un treball de sensibilització i conscienciació. Ara toca fixar-nos en els xics, mostrar-los un nou model de ser homes que fracture la masculinitat hegemònica.

P: És vostè optimista respecte al futur?

CR: Totalment, encara que també cal ser realista, costarà derrotar al patriarcat, però anem per bon camí, per això hi ha tanta resposta maxirula. Si no estiguérem avançant, no hi hauria veus que qüestionaren el feminisme, per això crec que anem bé i que s'ha sembrat molt en la joventut, espero que es vegem els fruits i que perduren.

P: Què és educar en igualtat?

CR: Educar en igualtat és educar primer a derrocar les motxilles de gènere que portem posades, qüestionar-les i donar eines per a omplir-les amb altres qüestions que s'allunyen d'estereotips, rols, pensaments masclistes, etc. No podem educar en igualtat sense qüestionar la desigualtat primer, ambdues no poden barrejar-se.

